

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίας

ΕΝΑΣ ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΟΣ ΙΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

Γυναίκες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας

Την περασμένη Κυριακή συνελήφθη σε νοσοκομείο του Αντιελαίνι ένας άνδρας 44 χρονών με την κατηγορία ότι αποπειράθηκε να σκοτώσει το παιδί του τριών χρονών. Ο κατηγορούμενος και το παιδάκι του βρέθηκαν σε κωματώδη κατάσταση από απόπειρα αυτοκτονίας και φόνου.

Σύμφωνα με επίσημες στατιστικές κάθε εβδομάδα μια γυναίκα ή ένα παιδί χάνουν τη ζωή τους, θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Όμως για κάθε ζωή που χάνεται, χιλιάδες άλλες γυναίκες και παιδιά υποφέρουν. Για την ακρίβεια, οι αστυνομικοί σε ολόκληρη την Αυστραλία δέχονται καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας κάθε δύο λεπτά! Περίπου

5000 την εβδομάδα, 723 κάθε ημέρα, ή 264.000 κάθε δώδεκα μήνες...

Πολλοί αρθρογράφοι, κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι κλπ. κατηγορούν τους πολιτικούς για αμέλεια να αντιμετωπίσουν αποφασιστικά αυτό το τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα, που ασφαλώς δεν θα λυθεί με ένα εμβόλιο, ούτε με αυστηρότερες ποινές.

Όταν κάποιος μανιακός έχει αποφασίσει να σκοτώσει τη σύντροφό του ή το παιδί τους για να την εκδικηθεί, πώς μπορεί να τον σταματήσει ο νόμος; Πρόκειται για ένα είδος τρομοκρατία, ο οποίος δεν νιάζεται αν θα πεθάνει μαζί με τα θύματά του.

Πρόσφατα, μια επιτροπή της Γερουσίας κατέθεσε πόρισμά της για την ενδο-

οικογενειακή βία που δεν ικανοποίησε κανέναν και τώρα η κυβέρνηση Μόρρισον με την αντιπολίτευση προγραμματίζουν ακόμη μια έρευνα.

Δεν ξέρω σε τί θα ωφελήσει ακόμη μια έρευνα, αφού όλες έχουν αποτύχει το σκοπό τους.

Όμως, επειδή οι κυβερνήσεις στην Αυστραλία έχουν ξοδέψει εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια για την προστασία γυναικών και παιδιών που κινδυνεύουν, διερωτώμαι αν ίσως οι αρμόδιοι θα πρέπει να στρέψουν την προσοχή τους περισσότερο στην πρόληψη παρά στην θεραπεία.

Ίσως με προσπάθειες συμφιλίωσης του ζευγαριού, ακόμη και ιατρικές - ψυχολογικές εξετάσεις για να εξακριβωθεί

αν οι πρωταγωνιστές έχουν βίαιο χαρακτήρα, ή μισούν θανάσιμα τον/την σύντροφό τους.

Αλλωστε, εκτός από το ψυχολογικό, σωματικό και οικονομικό κόστος της ενδοοικογενειακής βίας, δεν πρέπει να υποτιμούμε τον χρόνο που διαθέτει η Αστυνομία για να ερευνήσει 264.000 περιπτώσεις οικογενειακής βίας κάθε χρόνο. Αντί να ασχολείται με την ασφάλειά μας καταδιώκοντας κακοποιούς, ανεγκέφαλους οδηγούς, βιαστές και απατεώνες.

Πάντως, για ένα πράγμα είμαι σίγουρος: πως είναι πιο εύκολο να νικήσουμε τον κοροναϊό, από το θηρίο που φιλοξενεί ο άνθρωπος στην ψυχή του...

Η κατάρα του διχασμού

Παρακολουθώ όσο μπορώ την κατάσταση στην Ελλάδα και απδιάζω με την πολιτική και τους πολιτικούς, που σκυλοφαγώνονται, όταν ο κίνδυνος εξ ανατολών απειλεί τα ιερά και όσια μας.

Εχουμε να αντιμετωπίσουμε έναν επικίνδυνο εθνικιστή, λαοπλάνο σουλτάνο που σήμερα θέλει να κάνει τζαμί την Αγία Σοφία και αύριο μπορεί να απαιτήσει το μισό Αιγαίο με τα νησιά μας.

Αντί, λοιπόν, να μονιάσουν οι πολιτικοί για να αντιμετωπίσουν τον κοινό εχθρό, ανταλλάσσουν ύβρεις, καταγγελίες κουτσομπολιά και δεν το κρύβουν πως περισσότερο από τον εχθρό μισούν τους πολιτικούς τους αντιπάλους.

«Ετσι θα πάρουμε την Πόλη;» ρωτούσαν παλιά οι προγονοί μας όταν ήθελαν να τονίσουν τον διχασμό που βασανίζει την Ελλάδα από την αρχαιότητα και ακόμη δεν έχουμε διδαχτεί από τα παθήματά μας.

Για παράδειγμα, στη γειτονική σελίδα 10 γράφω για τα μεγάλα επιτεύγματα του Αιγυπτιώτη Ελληνισμού και ένας συμπαρόικος μου είπε πως τα επιτεύγματα αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι είχαμε δούλους τούς Αιγυπτίους!

Εκτός του ότι πρόκειται για μυθοπλασία κάποιων Αιγυπτιωτών που καυχώνται πως στα σπίτια τους είχαν «δούλες», εννοώντας υπηρέτριες, η συντριπτική πλειοψηφία μας δεν είχαμε ούτε... δούλες, ούτε υπηρέτριες!

Αντί, λοιπόν, ο συμπαρόικος να νιώσει υπερήφανος σαν Έλληνας για τα επιτεύγματα των συμπατριωτών του στην Αίγυπτο, βρήκε κάποια αιτία για να τους καταγγείλει πως ήταν δουλεμποροί...

Ο δαιμόνιος υπολογιστής

Προχθές μού τηλεφώνησε από την Κύπρο ο συνάδελφος και καλός φίλος, Μπάμπης Ράκης, για να με ρωτήσει ποιος γράφει τις αναμνήσεις του για τα 50 χρόνια υπηρεσίας του στον παροικιακό Τύπο.

Στον παλιό καλό καιρό όταν κάναμε κάποιο λάθος στην εφημερίδα λέγαμε πως «φταίει ο δαίμων του τυπογραφείου!»! Τώρα θα πρέπει να λέμε για τα λάθη μας ότι φταίει αυτός ο δαιμονισμένος υπολογιστής, όπως στην

περίπτωσή μου επειδή απουσιάζει η υπογραφή μου από τις αναμνήσεις.

Τα αναφέρω αυτά επειδή ίσως να υπάρχουν και αναγνώστες που διερωτώνται ποιος γράφει αυτά τα κείμενα. Η υπογραφή, λοιπόν, δεν λείπει επειδή θέλω να κρυφτώ, απλά αφαιρέθηκε από το κείμενο και δεν το προσέξαμε.

Φτώχεια στην Αυστραλία

Σύμφωνα με έρευνα της Australian Council of Social Service και του Πανεπιστημίου NNO, ποσοστό μεγαλύτερο από το 13% των Αυστραλών ζουν φέτος κάτω από το επίπεδο της φτώχειας. Περίπου 3,24 εκατομμύρια άτομα, ανάμεσά τους και 774.000 παιδιά ή το 17,7% όλων των παιδιών.

Το αναφέρω επειδή το θεωρώ απαράδεκτο, σε μια χώρα με τα πλούτη και τα κάλη της Αυστραλίας, ούτε θέλω ν' ακούσω δικαιολογίες ότι πρόκειται για μπεκρήδες και τζογαδόρους. Υπάρχουν βέβαια και αυτοί, αλλά στην πλειοψηφία τους είναι άνθρωποι που θέλουν να εργαστούν αλλά δεν υπάρχουν δουλειές.

Σοφά Λόγια

«Χαιρέτα καβαλάρης, για να σε χαιρετούν όταν ξεπεζέψεις.» -

Γεώργιος Καραϊσκάκης, 1782-1827, Έλληνας ήρωας του '21

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Το πόρισμα της Νέας Δημοκρατίας για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου ήταν λιγότερο δικαστικό έγγραφο (μην ξεχνάμε ότι η επιτροπή λειτουργεί ως εισαγγελέας) και περισσότερο άρθρο για δεξιά εφημερίδα. Το μόνο που έλειπε ήταν το όνομα του αρθρογράφου, ο οποίος μπορεί να μην ήταν μέλος της προανακριτικής επιτροπής, κινούσε όμως τα νήματα από το παρασκήνιο.»

Καλό!

Μόλις μπαίνει ο νέος αστυνομικός στο χωριό Τζερμιάδο της Κρήτης βλέπει σε πολλά μέρη κύκλους σκοποβολής με κιμωλία και στο κέντρο τρύπα από σφαίρα και μονολογεί με τρεμάμενο ύφος:

– Πώ πώ, εδώ είναι όχι Τέξας, αλλά διαβόλου χωριό. Να δω τι θα κάνω μ αυτούς. Καλέ, όλες οι σφαίρες στο κέντρο!»

Στη συνέχεια πάει σε ένα καφενείο και λέει του καφετζή. – Δε μου λες, ρε καφετζή, αυτές τις πιστολιές στο κέντρο του κύκλου που είναι γεμάτο το χωριό, ποιοι τις κάνουν; – Ο Σήφης. Να αυτός εκεί στη γωνία που πίνει ρακί. Ο αστυνομικός απευθύνεται με τρεμάμενη φωνή στο Σήφη:

– Φίλε Σήφη, για έλα δω.

– Ίντα θες, καπετάνιο; Σ' ακούω κι από δω.

– Κοίταξε, σου δίνω το λόγο μου ότι όχι μόνο δεν θα σε γράψω για τις πιστολιές στους δρόμους, αλλά θα σου δώσω και δώρο ένα καλάσνικοφ, αν μου πεις το μυστικό που ρίχνεις τις μπιστολιές στο κέντρο του στόχου.

– Να, κατετάνιο, ρίχνω πρώτα τη σφαίρα και μετά φτιάχνω τους κύκλους!